ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Με αφορμή τα 51 χρόνια από το χουντικό πραξικόπημα

Η λαομίσητη φασιστική δικτατορία, οι σχέσεις, οι δεσμοί και η συνεργασία με το εφοπλιστικό κεφάλαιο

Άρθρο του Προέδρου της ΠΕΝΕΝ **Αντώνη Νταλακογεώργου**

> «Έλθετε προς ημάς και θέσατε τι θέλετε. Εκ προοιμίου σας βεβαιώ ότι η κυβέρνησις θα σας το δώσει. Συγκροτήσατε επιτροπήν, προσλάβατε επιστήμονας, ζητήσατε να σας δώσουν αντιπροσώπους του κράτους, επεξεργαστείτε τους θεσμούς και παν ό,τι άλλο απαιτείται, ειπείτε μας τι θέλετε να σας δώσουμε δια να γίνει αυτό»
>
> **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Όταν η φασιστική χούντα διέπραττε το μέγα έγκλημα του πραξικοπήματος, όταν το χουντικό καθεστώς με την στήριξη του Αμερικανονατοϊκού παράγοντα καταργούσε το αστικό σύνταγμα και τις ελευθερίες της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, όταν συλλάμβανε, εκτελούσε και βασάνιζε χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες, όταν γέμιζε τα ξερονήσια και τις φυλακές με πολιτικούς κρατούμενους, κομμουνιστές, προοδευτικούς και δημοκρατικούς πολίτες, τότε όταν ξήλωνε τις εκλεγμένες διοικήσεις στα συνδικάτα, όταν κήρυττε τις δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες στην παρανομία, υπαγόρευε και επέβαλε ως εκπροσώπους των εργαζομένων εγκάθετους, τσιράκια και ανδρείκελα του συστήματος, όταν φίμωνε και καταργούσε την ελευθερία του τύπου και έθετε την δικαιοσύνη κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του χουντικού καθεστώτος, όταν οποιαδήποτε διαφορετική φωνή έμπαινε κάτω από το μικροσκόπιο των μηχανισμών καταστολής και παρακολούθησης, όταν η χούντα πρόσδενε την χώρα ακόμη πιο πολύ στην μέγγενη του Αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού, **το εφοπλιστικό κεφάλαιο και η ηγεσία στην**

επίσημη εκπροσώπησή τους συνεργάζονταν στενά μαζί τους, από κοινού οι υπηρεσίες της ΕΕΕ του ΥΕΝ και οι μηχανισμοί τους όπως ήταν τα λιμεναρχεία εντός και εκτός της χώρας δημιουργούσαν ένα πολυδαίδαλο μηχανισμό προκειμένου να χτυπηθεί και να εξοντωθεί οποιαδήποτε αγωνιστική διεκδίκηση και αντιδικτατορική δραστηριότητα, ήταν τότε που από κοινού εφοπλιστές, το ΥΕΝ και οι υπηρεσίες του ήταν σε επιφυλακή – επαγρύπνηση για να εντοπιστούν στα πλοία όποιοι θύλακες αντίστασης και πάλης και αυτοί να εξολοθρευτούν για να περάσει ο φασιστικός οδοστρωτήρας, για να καμφθεί η οποιαδήποτε αντίδραση του ναυτεργατικού κινήματος.

Για τον σκοπό αυτό είχαν εξασφαλίσει μαζί με τις υπηρεσίες του ΥΕΝ και την συμπόρευση των χουντοθρεμμένων ηγεσιών στην ΠΝΟ και στα Ναυτεργατικά Σωματεία στα οποία οι διοικήσεις αποτελούσαν αναπόσπαστο τμήμα των υπηρεσιών ασφάλειας παρακολούθησης και πληροφόρησης των χουντικών υπηρεσιών.

Μέσα από αυτό το χαφιέδικο μηχανισμό εκατοντάδες Ναυτεργάτες φακελώθηκαν, συνελήφθηκαν και εξορίστηκαν ενώ πολλοί απολύθηκαν, τους στερήθηκε το ναυτικό φυλλάδιο και αναγκάστηκαν να δουλέψουν σε Ευρωπαϊκά και άλλων χωρών πλοία, ενώ ο λαός, οι εργαζόμενοι ακόμη και παράγοντες του αστικού πολιτικού συστήματος είχαν φυλακιστεί, εξοριστεί ή ήταν σε κατ' οίκον περιορισμό. Το εφοπλιστικό κεφάλαιο αποδεικνύοντας **τον τυχοδιωκτικό και κομπραδόρικο χαρακτήρα του στήριξε, συνεργάστηκε και συμπορεύτηκε με την φασιστική χούντα** και το μόνο για το οποίο ενδιαφέρθηκε δεν ήταν να ψελλίσει έστω κάτι για την κατάλυση των δημοκρατικών ελευθεριών και τον διωγμό χιλιάδων αγωνιστών, αλλά το πώς θα αναπτύξει τις σχέσεις με τους εκπροσώπους της φασιστικής κυβέρνησης, **πώς θα επωφεληθεί για να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του.**

Παρακάτω θα παραθέσουμε μια σειρά στοιχεία που δείχνουν τους δεσμούς αίματος του επίσημου εφοπλιστικού κεφαλαίου με τους πρωτεργάτες της φασιστικής χούντας τα οποία πιστεύουμε ότι αποδείχνουν περίτρανα την στενή συνεργασία εφοπλιστών – χούντας.

Το εισαγωγικό σημείωμα του κειμένου μας αφορά **ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 3 Μάρτη 1972 σε δείπνο στο ξενοδοχείο «ΧΙΛΤΟΝ» όπου η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών (ΕΕΕ) ανακήρυξε ισόβιο επίτιμο πρόεδρο τον πρωτεργάτη του πραξικοπήματος Γιώργο Παπαδόπουλο.**

Στην προσφώνηση ο δικτάτορας εκείνο το βράδυ το μόνο που ζήτησε ήταν να υπάρχει η ελληνική σημαία στους ιστούς των πλοίων έτσι ώστε «να κυματίζει αυτή σε όλη την υδρόγειο»….

Ταυτόχρονα στην ίδια ομιλία του επανέλαβε τρεις φορές **«Η πατρίς δεν χρειάζεται τα χρήματά σας»** και ζήτησε από αυτούς να στέλνουν τα παιδιά τους για σπουδές στην Ελλάδα «τουλάχιστον κατά ένα μέρος της μέσης εκπαίδευσης» ενώ παράλληλα τους ζήτησε να τα στέλνουν «για ένα τρίμηνο και στον ελληνικό στρατό».

Με άλλα λόγια το παρασιτικό εφοπλιστικό κεφάλαιο επιβράβευε με τον πιο επίσημο τρόπο το φασιστικό καθεστώς των διωγμών, των εξοριών και των φυλακίσεων σε βάρος του λαού και η χούντα θρασύτατα δήλωνε ότι αφήνει στο απυρόβλητο το σάπιο αντιλαϊκό θεσμικό πλαίσιο, αυτό της φοροδιαφυγής και φοροασυλίας των εφοπλιστών αφού με τον νόμο 2687/53 είχαν εξασφαλίσει **το προνόμιο της επίσημης και θεσμοθετημένης φοροαπαλλαγής που η χούντα ενίσχυσε και διεύρυνε…**

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο δικτάτορας Παπαδόπουλος **είχε επισκεφθεί επίσημα τα γραφεία της ΕΕΕ και τον Μάρτη του 1968.** Η ομιλία του το 1968 όσο και αυτή του 1972 παρουσιάζουν εκπληκτικές ομοιότητες, τα ίδια ρήματα στην προστακτική, μια προστακτική που ηχούσε ως παράκληση απευθυνόμενος στο εφοπλιστικό ακροατήριο.

Το 1968 έλεγε: «ειπείτε μας τι θέλετε», το 1972 «ειπείτε μας τι άλλο θέλετε»…

Συμπερασματικά με το «ειπείτε μας τι θέλετε» ή το «ειπείτε μας τι άλλο θέλετε» **επιβεβαιώθηκε η δικαιοδοσία των εφοπλιστών να….. νομοθετούν «υπαγορεύοντας» την βούλησή τους με κάθε λεπτομέρεια σε ένα καθεστώς που γενικώς «αποφάσιζε και διέταζε» αλλά σε αυτούς πάντα έταζε …. οτιδήποτε ήθελαν …. και το κυριότερο το έδινε!!!**

Παρακάτω καταγράφουμε ενδεικτικά τις αλλαγές και τα προνόμια που η φασιστική χούντα έδωσε υπέρ των εφοπλιστών για να ενισχύσει την κερδοφορία τους.

Από το 1968 έως το 1972 ως προς το τονάζ (χωρητικότητα) το ποσοστό του στόλου με ελληνική σημαία ανήλθε από 36,6 σε 47,8%. Ολόκληρος ο στόλος ελληνικής πλοιοκτησίας αυξήθηκε κατά 63,5% στην 5ετία 1968-1972 όμως την ίδια περίοδο η φορολογία απέφερε έσοδα κατά 71,3% λιγότερα!

Ο πρώτος νόμος της χούντας υπέρ των εφοπλιστών που αποτέλεσε ένα σημαντικό προνόμιο

στην επιχειρηματική τους δράση ήταν ο Α.Ν. 378/68 με τον οποίο επεκτάθηκαν στην ναυτιλία τα προκλητικά προνόμια που εξασφάλιζε στους ξένους επενδυτές ο 89/67 με βάση τον αποικιοκρατικό νόμο 2687/53.

Μεταξύ των άλλων χαρακτηριστική είναι η διάταξη του 378/68 «πλοία υπό ξένη σημαία πάσης κατηγορίας πρακτορευόμενα ή διαχειριζόμενα καθ' οποιοδήποτε τρόπον (….) **απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος ως και παντός εν γένει τέλους, φόρου, δασμού, εισφοράς ή κρατήσεως υφισταμένου ή επιβληθεισομένου εις το μέλλον διά το εισόδημα αυτών το κτώμενον εξ εργασιών μέσω ή διά των άνω εταιριών. Της αυτής φορολογικής απαλλαγής απολαύουσιν και οι πλοιοκτήται, εφοπλισταί ή οι καθ' οιονδήποτε τρόπον εκμεταλλευόμενοι τα πλοία ταύτα μέσω ή διά των ως άνω εταιριών".**

Το αλισβερίσι των εφοπλιστών με την χούντα συνεχίζεται και διευρύνεται με το νέο τερατούργημα που αφορά τον Α.Ν. 465 (ΦΕΚ 148, 3/7/68). Ο νόμος αυτός με δύο τροποποιήσεις που έγιναν το 1970 άλλαξε άρδην τον τρόπο καθορισμού των φορολογητέων ποσών μέχρι το 1968, η φορολογία βάση των μεικτών εσόδων των ναυτιλιακών επιχειρήσεων. Η δε ήδη άκρως προνομιακή η φορολογία που θεσπίστηκε το 1951 με το Ν.Δ 1880.

Χαρακτηριστικό πάνω σε αυτό είναι το άρθρο της καθηγήτριας Ναυτιλιακής ιστορίας και ερευνήτριας Τζελίνας Χαρλαύτη: «Οι εφοπλιστές κατέληξαν να πληρώνουν λιγότερους φόρους στα κέρδη τους από εταιρίες σε άλλους τομείς της οικονομίας».

Ποιο ήταν το νέο και εντυπωσιακό στοιχείο που ήρθε να προσθέσει ο εθνοσωτήριος νόμος 465/68; Σε γενικές γραμμές υιοθέτησε το φορολογικό σύστημα της Λιβερίας η σημαία ευκαιρίας της οποίας ήταν στις βασικότερες που επέλεξε το ελληνικό εφοπλιστικό λόμπυ. Με τον νόμο του 1968 λάμβανε υπόψη του το καθαρό τονάζ και την ηλικία των πλοίων αποσυνδέοντας τον όγκο των επιχειρήσεων των πλοίων από τον τελικό «λογαριασμό».

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα: τα πλοία κάτω των 10 ετών να απαλλάσσονται από την φορολογία …. Για τις ηλικίες των πλοίων 10-20 χρόνων και 20-25 ετών η φορολογία περιορίστηκε στο 0,20 και 0,30 του δολαρίου ανά κόρο αντίστοιχα ενώ για τα μεγαλύτερης ηλικίας στο εξοντωτικό 0,40 του δολαρίου…..

Με τον τρόπο αυτό οι εφοπλιστές διατήρησαν (και εξ αιτίας της ανύπαρκτης φορολογίας) **τα σαπιοκάραβα τα οποία εκατοντάδες από αυτά τις δεκαετίες 1970-1990 έγιναν**

πλωτά φέρετρα και οδήγησαν στον υγρό τάφο χιλιάδες έλληνες και αλλοδαπούς Ναυτεργάτες.

Στην ουσία το χουντικό καθεστώς οδήγησε την εφοπλιστική φορολογία στον εκμηδενισμό!

Επίσης την περίοδο της φασιστικής δικτατορίας **το κράτος παρείχε αφειδώς δάνεια στις ναυτιλιακές εταιρίες** για ναυπηγήσεις και αγορές πλοίων αλλά και κάλυψης κεφαλαίων κίνησης. Τα δάνεια αυτά κάλυπταν το 70 έως 80% του συνολικού κόστους. **Τα ίδια καλύπτονταν κατά 30% από εγγυήσεις που παρείχε το ελληνικό δημόσιο.**

Όσον αφορά την περίοδο αποπληρωμής, αυτή **ξεπερνούσε την δεκαετία…**

Αναφορικά με το περισπούδαστο ναυτιλιακό συνάλλαγμα που τόσο το εφοπλιστικό κεφάλαιο όσο και η χούντα των συνταγματαρχών πρόβαλαν ως επίτευγμα που ενίσχυε την οικονομία της χώρας, είναι χαρακτηριστική για αυτό η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας στην οποία σημειώνεται: **«Η διάρθρωση του ναυτιλιακού συναλλάγματος λαμβανομένων υπ' όψιν των διενεργούμενων εμβασμάτων μέσω των εφοπλιστικών γραφείων που αποστέλλονται από έλληνες ναυτικούς στους συγγενείς τους στην Ελλάδα μεταβάλλεται περιστελλομένης της συγκριτικής σημασίας του εφοπλιστικού παράγοντος»!!**

Σε απλούστερα ελληνικά και όχι διπλωματική γλώσσα αυτό σημαίνει ότι το όφελος για την χώρα και την οικονομία απέρρεε από την εργασία των ελλήνων Ναυτεργατών και όχι από το παρασιτικό εφοπλιστικό κεφάλαιο….

Στο σημείο αυτό έχει ενδιαφέρον να συνδέσουμε την προπαγάνδα της φασιστικής χούντας που επαίρετο για την αύξηση που σημειώθηκε στα χρόνια εκείνα με τον μερικό επαναπατρισμό πλοίων από ξένα νηολόγια σημαιών ευκολίας στην ελληνική, γεγονός που αποτελεί ένα επιχείρημα που προβάλουν οι απόγονοι – συνεχιστές του νεοναζιστικού και νεοφασιστικού μορφώματος της «Χρυσής Αυγής» προκειμένου να δείξουν ότι την περίοδο της δικτατορίας υπήρχαν δουλειές για τους έλληνες Ναυτεργάτες και το μεγαλύτερο μέρος του ελληνόκτητου στόλου ήταν στην ελληνική σημαία.

Αυτό μερικώς είναι σωστό, όμως **έχει ιδιαίτερη σημασία να δούμε την αιτία η οποία προφανώς δεν εξυπηρετεί την νεοναζιστική προπαγάνδα για αυτό αποσιωπάται επιμελώς…**

Ο ελληνόκτητος στόλος σε σημαίες ευκαιρίας την δεκαετία του 1960 είχε ως χαρακτηριστικό γνώρισμα ότι ήταν γερασμένος, υπερήλικος και υποσυντήρητος με πολλά προβλήματα στην ασφάλεια και στην ναυσιπλοΐα.

Το 1958 προκλήθηκε μια τεράστια αναστάτωση στις τάξεις της διεθνούς ναυτιλίας και κυρίως στους πλοιοκτήτες που είχαν τα πλοία με σημαία ευκαιρίας. Με απόφαση της ITF (Διεθνής Οργάνωση Μεταφορών) έγινε μια διεθνής καμπάνια με την κήρυξη μποϊκοτάζ στα πλοία σημαιών ευκαιρίας. Αυτή η δράση την περίοδο εκείνη είχε και την στήριξη ισχυρών χωρών κυρίως της Ευρώπης και του αντίστοιχου εφοπλιστικού παράγοντα που έβλεπαν την ταχύτατη αύξηση των σημαιών ευκαιρίας και τους κινδύνους στον ανταγωνισμό με τους εφοπλιστές που συνεχώς αυξάνουν τα πλοία τους στα ευκαιριακά νηολόγια.
Χώρες που έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στο μποϋκοτάζ ήταν τότε η Νορβηγία, η Δανία, η Βρετανία, η Ολλανδία και η Γαλλία.

Το γεγονός αυτό που κράτησε σποραδικά και τα επόμενα χρόνια θορύβησε το πιο τυχοδιωκτικό τμήμα του ελληνικού εφοπλισμού το οποίο άρχισε να επανακάμπτει στην ελληνική σημαία αφού αυτή δεν συμπεριλαμβανόταν στις σημαίες ευκαιρίας και παράλληλα οι διαδοχικές ρυθμίσεις που έγιναν την περίοδο 1953 έως το 1970 ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκές για την επιχειρηματική ναυτιλιακή τους δράση. **Σημειώνουμε ότι το ελληνικό κράτος ήταν αυτό που άρχισε πρώτο σε παγκόσμια κλίμακα να εφαρμόζει πρακτικές αντίστοιχες με τις σημαίες ευκαιρίας στο επιχειρείν των ελλήνων εφοπλιστών.**

Αυτό το θεσπισμένο αντιλαϊκό θεσμικό πλαίσιο που ενισχύθηκε γενναιόδωρα την περίοδο της χούντας είχε ως αποτέλεσμα σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία από το 1968 έως το 1974, **τα κέρδη του εφοπλισμού στον ελληνόκτητο στόλο να αυξηθούν «περισσότερο από άλλες φορές»!!!**

Είναι η περίοδος της χούντας, τα προνόμια και η επιχειρηματική ασυδοσία τους που διαμορφώνει τον Πειραιά σε ένα ισχυρό ναυτιλιακό κέντρο. Επισημαίνουμε ότι την δεκαετία του 1950 οι εφοπλιστές με κέντρο τον Πειραιά κατείχαν μόνο το 18% του ελληνόκτητου στόλου ενώ στα μέσα της δεκαετίας του 1970 αυτό το ποσοστό άγγιξε το 50%.

Είναι η περίοδος που **η χουντική ΕΤΒΑ ανοίγει τις κάνουλες και παρέχει φρέσκο ζωντανό χρήμα στους εφοπλιστές** ειδικά για τα πλοία που κατασκευάζονται στην Ελλάδα. Υπολογίζεται ότι τα γερασμένα Λίμπερτυ αντικαταστάθηκαν ή συναρμολογήθηκαν στην χώρα μας.

Το εφοπλιστικό κεφάλαιο σε ανταπόδοση των υπηρεσιών που τους πρόσφερε η χούντα και η συλλογική τους οργάνωση επέδειξε μια ακραία φιλοδικτατορική στάση **που τους κατέστησε βαθύτατα απωθητικούς στα μάτια και στην συνείδηση του λαού και της κοινής γνώμης της χώρας μας.**

Η φασιστική χούντα τους ευνόησε, τους παρείχε αφειδώς νέα προνόμια και αυτοί επέδειξαν πίστη και αφοσίωση στην δικτατορία.

Μετά την πτώση της δικτατορίας ο τότε Πρόεδρος της ΕΕΕ Αντώνης Χανδρής επιχείρησε να απολογηθεί για την βρώμικη απεχθέστατη στάση του ελληνικού εφοπλισμού δηλώνοντας μεταξύ των άλλων:

«Το μόνο πράγμα που είχε να επιδείξει η επταετία .... ήταν ο εφοπλισμός (....) είχαμε την κακοτυχία από μιας απόψεως να ανέβει η ναυλαγορά. Η αγορά έπεσε το 1958 και μετά το Σουέζ άρχισε να ξανανεβαίνει για πρώτη φορά το 1967 (...). Δεν νομίζω να κάναμε χειρότερα ή καλύτερα από άλλο κλάδο (...) επειδή είμαστε η μόνη πραγματικότης που μπορούσε να προβάλει η επταετία ως αυξάνουσα δύναμις, δυστυχώς πήραμε αυτόν τον τίτλο».

Η επισήμανση του Αντώνη Χανδρή είναι σωστή, ότι ο εξωγενής παράγοντας του «πολέμου των έξι ημερών στην Μέση Ανατολή (Ιούνης 1967) επέφερε το κλείσιμο του καναλιού του Σουέζ, την ραγδαία αύξηση στην ζήτηση των πλοίων, την κατακόρυφη αύξηση στους ναύλους, **όμως ακριβώς σε μια περίοδο εντυπωσιακής αύξησης της κερδοφορίας τους, ίσως στην πιο ανθηρή μεταπολεμική περίοδο, αποφάσισε και η χούντα να ανταποκριθεί και να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των εφοπλιστών....!!**

Για να επανέλθουμε στην Χρυσαυγίτικη εγκληματική οργάνωση η οποία εξυμνεί την φασιστική χούντα και τους πραξικοπηματίες και δήθεν παρουσιάζεται ως μια αντισυστημική πολιτική οργάνωση, την περίοδο της κοινοβουλευτικής τους παρουσίας έχουν να επιδείξουν ένα πλουσιότατο έργο στην υπεράσπιση του εφοπλιστικού κεφαλαίου και των προνομίων τους.

Παραθέτουμε παρακάτω σχετική θέση των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής κατά την συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2013 την οποία διατύπωσε στην ελληνική Βουλή ο Ηλίας Παναγιώταρος με αφορμή την έκτακτη εισφορά που επιβλήθηκε (χωρίς όμως να αλλάξει στο ελάχιστο το ισχύον σκανδαλώδες φορολογικό καθεστώς που τους εξασφαλίζει πλήρη ασυδοσία).

«Βρήκατε την εύκολη λύση της φορολογίας και φυσικά πολλοί πλοιοκτήτες έχουν την πιο εύκολη λύση να αλλάξουν τη σημαία τους και να μην εισπράξετε τίποτα (…) Κάποτε οι εφοπλιστές έδιναν όλα τους τα πλοία για τον αγώνα του 1821, για τους Βαλκανικούς Πολέμους, για το 1940. **Έχουν τη θέληση, αρκεί να βρουν και την κατάλληλη ανταπόκριση»** και ο έτερος Βουλευτής της Χρυσαυγίτικης συμμορίας Γιώργος Γερμενής (Καιάδας) συμπλήρωνε σαν γνήσιος εκφραστής του εφοπλιστικού κεφαλαίου **«ενώ ο κλάδος της ναυτιλίας έχει στηρίξει την ελληνική οικονομία κατά το παρελθόν, εσείς συμβάλλετε καθοριστικά στην καταστροφή του».**

Οι δηλώσεις αυτές από την «αντισυστημική» Χρυσή Αυγή γίνονταν σε μια χρονική περίοδο που ανοίγουν το ένα μετά το άλλο τα γραφεία σε όλη την Ελλάδα **και οι πληροφορίες που διαρρέουν και γράφονται στον ελληνικό και διεθνή τύπο είναι ότι «έχουν την οικονομική στήριξη των εφοπλιστών».**

Κατά τα λοιπά η σύγκριση των ελλήνων εφοπλιστών που επιχειρεί η νεοναζιστική οργάνωση π.χ με τον Μιαούλη δεν είναι μόνο ατυχής αλλά δείχνει και την ένδεια επιχειρημάτων στην απεγνωσμένη προσπάθειά τους να υπερασπίσουν σαν πιστά μαντρόσκυλα του κεφαλαίου τα αφεντικά τους…. Εάν επιχειρήσουμε να μιλήσουμε για την συμβολή των εφοπλιστών στον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο τότε ο Παναγιώταρος και η Χρυσή Αυγή αποδείχνονται άξιοι μαθητές του δασκάλου τους του γνωστού Γκέμπελς…

Κλείνοντας αυτήν την αναφορά δεν μπορούμε παρά να υπογραμμίσουμε ότι αυτό το τρισάθλιο βαθύτατα ταξικό θεσμικό πλαίσιο που διαχρονικά έχει θεσπιστεί μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο και το οποίο όλες οι αστικές κυβερνήσεις Ν.Δ – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ το ενίσχυσαν, το διεύρυναν με τελευταία την «πρώτη φορά αριστερά» η οποία με την σειρά της δείχνει ξεχωριστό ζήλο στο καθεστώς της φοροασυλίας των εφοπλιστών να παραμένει ανέπαφο γι’ αυτό εξάλλου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού καταβάλλει φιλότιμες προσπάθειες να μην το αγγίξουν!

Την κατεύθυνση την έδωσε ο ίδιος ο Τσίπρας ο οποίος σε κάθε ευκαιρία εξυμνεί το «επιχειρηματικό τους δαιμόνιο», «την οξυδέρκειά τους», «την εξωστρέφειά τους» θεωρώντας ότι «η επιχειρηματική τους δράση αποτελεί πρότυπο», ακόμη και «τον πατριωτισμό τους».

Με τον τρόπο αυτό από την μια νομιμοποιεί και ενισχύει την πολιτική της ανταγωνιστικότητας, παράλληλα βγάζει τον σκασμό για το γεγονός ότι το κομπραδόρικο εφοπλιστικό κεφάλαιο **είχε και έχει μηδενική συνεισφορά στην χώρα, την κοινωνία**

και την οικονομία και περιορίζεται σε εκκλήσεις τόσο αυτός όσο και ο λαλίστατος Υπουργός Ε.Ν «οι εφοπλιστές να επενδύσουν τα κέρδη τους στην Ελλάδα», έκκληση που και αυτή οι έλληνες εφοπλιστές όπως αποδείχνεται την πετούν στο καλάθι των σκουπιδιών!!!

Ανεξάρτητα από το ποια πολιτική παράταξη και κόμμα άσκησε την διακυβέρνηση στην χώρα όλη την μεταπολιτευτική περίοδο, η πολιτική τους στην κύρια κατεύθυνση ήταν και παραμένει ίδια και αναλλοίωτη στήριξη και διεύρυνση της εφοπλιστικής ανταγωνιστικότητας και θυσία στο βωμό αυτής της πολιτικής τα Ναυτεργατικά συμφέροντα και δικαιώματα.

Με τον τρόπο αυτό δικαιώνεται το σύνθημα που βροντοφωνάζουν οι Ναυτεργάτες και η ΠΕΝΕΝ σε όλες τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις τους: «Εφοπλιστές, κυβέρνηση και Υπουργείο, το ίδιο Σωματείο».